

Baltā galdauta svētki

2017

2017. gada 2. maijā

Kā mani vecāki nokļuva un
dzīvoja Salaspilī.

Kā jau pēc manas ģimenes uzvārda var spriest - mēs esam putni, bet ne parasti putni - gājputni. Pēdējos gados mēs vairākkārt esam pārcēlušies. No sākuma mēs dzīvojām Rīgā, pēc tam padomīt gadus Salaspilī, tad divus gadus Lottē, Vācijā, četrus brīdus Valmierā un visbeidzot Valkā. Pārceloties un remontējot dzīvokļus ir gadījies visādi. Konkrēti viens atgadījums notika dzīvoklī Salaspilī. Mums koridorā bija nokrāsotas bēšas sienas. Tetis bija atgriezies no ciemiem pie drauga Kurzemē, līdzi vedot divas trīs litru burkas ar svaigi lasītām upenēm. Tā kā bija vēls, upenu burkas palika koridorā. Nākamajā rītā mūs visus gaidīja "kapenu stāstini", upenes bija sākušas rīgt un bija noiēlušas burkai vāku. Upenu spēks bija milzīgs, skaitās sienas viena metra augstumā bija pārklātas ar koši sarkanām pleķiem. Labi, ka tās bija krāsojamās tapetes un upenu nodarīto skaidi varēja ar krietnu krāsojuma kārtu noslēpt.

Marta Balode

